

VERBLINDHEID

hjms

Geliefde broeders en zusters, deze bijbelverkondiging gaat over blindheid. Geen gewone blindheid, maar blindheid voor de geestelijke nood van de mensen om ons heen. Daarom kunnen we beter spreken over verblinding of verblindheid. Verblindheid betekent immers *“alsóf je met blindheid bent geslagen”*. Dat wil zeggen, niet écht blind zijn, maar door bepaalde omstandigheden hoe dan ook tóch niet kunnen zien.

Ik denk dat velen van ons, ikzelf allereerst, aan deze kwaal lijden.

Laten we beginnen met het lezen van Mark. 8:22-26 – *“En Hij kwam te Bethsaïda; en zij brachten tot Hem een blinde, en baden Hem, dat Hij hem aanraakte. En de hand des blinden genomen hebbende, leidde Hij hem uit buiten het vlek, en spooog in zijn ogen, en legde de handen op hem, en vroeg hem, of hij iets zag. En hij, opziende, zeide: Ik zie de mensen, want ik zie hen, als bomen, wandelen. Daarna legde Hij de handen wederom op zijn ogen, en deed hem opzien. En hij werd hersteld, en zag hen allen ver en klaar. En Hij zond hem naar zijn huis, zeggende: Ga niet in het vlek, en zeg het niemand in het vlek.”*

Om maar met de deur in huis te vallen: Broeders en zusters, wilt u de mensen om u heen helder zien? Dan hebben u en ik net als die blinde man een dubbele aanraking van Jezus nodig. Eerst was de man volkomen blind en zag hij helemaal niets. Hij zag dus de mensen totaal niet en dus ook niet zoals ze er in werkelijkheid uitzagen en zoals ze werkelijk waren. Maar hij ontving genade, want hij mocht een ontmoeting met onze lieve Heiland Jezus hebben. En wie Jezus in zijn leven ontmoet, is daarná nooit meer dezelfde. Jezus raakte hem aan en toen gebeurde er iets wondervols.

Na de eerste aanraking kon de blinde reeds wat zien, hij kon al wat onderscheiden, zij het waarschijnlijk nog wazig. De blinde zag de mensen als bomen wandelen. M.a.w. hij zag de mensen nog niet zoals ze wérkelijk waren. Er is een Nederlands spreekwoord dat zegt: *“door de bomen het bos niet kunnen zien”*. Dat wil zeggen, dat men door de veelheid van informatie de kern niet kan onderscheiden. Broeders en zusters, als u de mensen als bomen ziet, kunt u hen nog steeds niet echt herkennen, dan ziet u nog steeds de kern van de zaak niet.

Maar na de tweede aanraking van Jezus zag de blinde man de mensen helder. Hij zag nu precies hoe de mensen waren. En hier gaat het om! Wij moeten de mensen kunnen en willen zien zoals ze in werkelijkheid zijn. Maar meestal zien wij de mensen slechts zoals zij zich voordoen. Wij worden met name gecharmeerd door de buitenkant van de mensen. Wij blikken vooral op hun knappe uiterlijk of hun geweldige positie in de maatschappij. Wij zien hen bijvoorbeeld stoer of aantrekkelijk of met bravour. Of altijd vrolijk en lachend. Of steeds keurig in de kleren en aan geen ding gebrek. Doch dit alles is slechts uiterlijk vertoon. Vaak een pose. Willen wij de mensen écht kunnen onderscheiden, dan moeten wij dwars dóór de uiterlijke maskerade van de mensen, van dat bos vol met bomen heen kunnen zien. Dan pas zien wij het innerlijke van het individu. We zien dan de persoon zoals die wérkelijk is! We zien dan vaak slechts diep verloren zondaren, die de redding door Jezus nodig hebben.

Wilt u vanaf vndaag de verloren zondestaat van mensen kunnen zien? Wilt u hen geestelijk zien, zoals ze zijn, wilt u hen kunnen zien met uw hart? Dan hebben u én ik die dubbele aanraking van Jezus nodig. Jezus weet dat wij een tweede aanraking nodig hebben, want meteen na de eerste aanraking vroeg Hij aan de blinde of hij reeds wat zag (Mark. 8:23).

Jezus zag altijd meteen en exact hoé de mensen in werkelijkheid waren. Hij zag meteen dat ze diep verloren in zonden waren. Waarom kon Jezus dat wél en wij meestal niet? Omdat Hij de mensen innig lief had! Het recept van Jezus tegen verblindheid is liefde. Laten we enkele schriftgedeelten lezen.

Matt. 9:36 – *“En Hij, de scharen **ziende, werd innerlijk met ontferming bewogen** over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, gelijk schapen, die geen herder hebben.”*

Matt. 14:14 – *“En Jezus uitgaande, **zag een grote schare, en werd innerlijk met ontferming over hen bewogen, en genas hun kranken.**”*

Daarom, geliefde broeders en zusters, als wij geheel verblind of nog half verblind zijn, waardoor wij de mensen als bomen zien, dan zou één van de oorzaken kunnen zijn, dat wij gebrek aan innige liefde voor zielen hebben. Gebrek aan liefde maakt ons blind voor de geestelijke nood van andere mensen. En laten wij van onszelf vooral toch niet denken, dat wij zonder de dubbele aanraking van Jezus te hebben ontvangen, niet verblind zijn. Want Jezus sprak eens het volgende tot de Farizeërs in Joh. 9:39-41 – *“En Jezus zeide: Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen, die niet zien, zien mogen, en die zien, blind worden. En dit hoorden enigen uit de Farizeërs, die bij Hem waren, en zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind? Jezus zeide tot hen: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde.”*

Jezus veracht geestelijke blindheid. Daarom ook spoog Hij in de ogen van die blinde man. Spuwen is voor God een middel om Zijn verachting te tonen (Openb. 3:16). Jezus veracht het, indien wij de geestelijke nood van zielen om ons heen niet kunnen of willen opmerken. Maar Hij veracht ook de houding van trotse en geveinsde mensen, die menen dat zij niet verblind zijn.

Jezus wil vandaag onze geestelijke blindheid genezen en onze geestelijke ogen openen, opdat wij zielen zullen winnen voor Hem. Hij wil van ons vissers van mensen maken.

Mark. 1:16-17 – *“En wandelende bij de Galilese zee, zag Hij Simon en Andreas, zijn broeder, werpende het net in de zee (want zij waren vissers); En Jezus zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal maken, dat gij vissers der mensen zult worden.”*

Broeders en zusters, wist u dat Simon Petrus en Andreas, maar ook Philippus en Johannes uit hetzelfde dorp afkomstig waren? Zij kwamen net als die blinde man uit het kleine vissersdorpje Bethsaïda, dat aan de westkust van het Meer van Gennésaret (= de Galilese zee) was gelegen. Bethsaïda betekent *“vishuis”*. En net zoals het dorpje Bethsaïda een *“huis van vis”* was, zo moet ook onze christelijke gemeente een *“vishuis”* zijn. Het moet een huis zijn waarin vissers van mensen wonen, die met innige liefde al het noodzakelijke doen om zielen te vangen en te behouden.

Maar dát was nu wellicht net het geestelijke probleem van Bethsaïda. Want waarom anders zou Jezus die blinde man buiten het dorp hebben gebracht (Mark. 8:23) en hem hebben verboden om naar het dorp terug te gaan (Mark. 8:26). In Bethsaïda had Jezus toch immers vele krachten gedaan en vele wonderen verricht, maar het was alles tevergeefs geweest?

Luk. 10:13 – *“Wee u, Chorazin, wee u, Bethsaïda, want zo in Tyrus en Sidon de krachten geschied waren, die in u geschied zijn, zij zouden eertijds, in zak en as zittende, zich bekeerd hebben.”*

Bethsaïda had niet gereageerd op de vele wonderen en predikingen van Jezus. Ofschoon reeds uit haar naam *“vishuis”* reeds haar bestemming van vissersdorp bleek, was Bethsaïda toch haar ware roeping misgelopen. Namelijk, de roeping van Jezus om zielen te winnen. Omdat zij zich niet hadden bekeerd op de predikingen van Jezus.

En het frappante is dat niet alleen die blinde man Bethsaïda de rug moest toekeren. Ook Petrus, Andreas, Johannes en Philippus keerden nadat Jezus hen had geroepen niet in dat dorpje terug, want zij volgden nu Jezus.

Geliefde broeders en zusters, reageren wij vandaag net als de Farizeërs, die dachten dat zij niet (geestelijk) blind waren? Reageren wij net als de mensen uit het dorpje Bethsaïda en bekeren wij ons niet op de predikingen en de wonderen van Jezus? Of reageren wij vandaag zoals de blinde man met een open en gewillig hart op de aanwezigheid van Jezus en laten ons genezen

van onze verblinding? Reageren wij als Petrus, Andreas, Johannes en Philippus en volgen wij Jezus om vissers van mensenzielen te worden?

Vandaag mogen wij ons bekeren van onze zonden, van onze hoogmoed, van onze koppigheid, van ons egoïsme om geen moeite te doen om zielen in nood te redden van het eeuwig verderf. Laten wij de Here Jezus bidden, dat Hij ons die dubbele aanraking zal geven en ons volkomen zal genezen van blindheid en ons zielenvangers zal maken. Laten wij bidden dat Hij onze gemeente in Zijn hand zal bewaren om een "vishuis", een toevluchtsoord van vermoeide zielen, te mogen zijn.

Komen wij in ons hart liefde tekort om uit te delen, broeders en zusters? Ontbreekt ons de inwendige bewogenheid voor zielen? Indien wij die liefde willen ontvangen, dan moeten wij naar God, naar de bron van Liefde gaan, Die uit liefde voor ons Zijn enige Zoon opofferde (1 Joh. 4: 7-10). Hij zal ons zeker rijkelijk voorzien van de noodzakelijke liefde door Zijn Heilige Geest (Rom. 5:5).

Broeders en zusters, Jezus zei dat er slechts weinig arbeiders bereid zijn om de grote oogst van zielen binnen te halen. Lukas 10:2 – *"Hij zeide dan tot hen: De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinige; daarom, bidt den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstote."*

Indien wij ernstige kinderen Gods zijn en Hem serieus willen dienen, dan zal God ook u en mij kunnen gebruiken. Indien wij willen!

Amen.